

21 Radical

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul IV,
(CCIL)
Nr. 525
Marți,
5 ianuarie
1993
10 lei

CONGRESUL ALIANȚEI CIVICE

După cum se știe, în 19—20 decembrie a avut loc, la București, al II-lea Congres al Alianței Civice. Nu am intenția, în rindurile de față, să ofer cititorilor informații deja apărute în presa centrală cu privire la acest eveniment. Acordându-mi-se însă onoarea de a participa (alături de ceilalți delegați din partea filialei județene Sibiu: Ana Iordache, Ana Oprea, Lucian Marină, Constantin Oprea) la desfășurarea lui, simt nevoia să fac cunoscute anumite aspecte sau detalii care nu au fost consemnate.

Aș începe cu precizarea că desfășurarea congresului a fost susținută, din punct de vedere material, de către Institutul „Goethe”, ce intenționează ca și pe viitor să sprijine activitatea Alianței Civice.

Un moment de emoție l-a constituit citirea mesajului trimis de către Frontul Popular Creștin Democrat din Moldova, în care se spunea cum că „un adevărat român ar trebui ca în fiecare zi, după ce zice Tatăl Nostru, să se întrebe: eu ce am făcut pentru a-l aduce pe frațul nostru din Basarabia în grănițele firești, legitime ale țării noastre?”

Din salutarile adresate congresului de către reprezentanții ai diferitelor partide, doresc să rețin aici unele observații făcute de domni

Corneliu Coposu: prin termenul de opoziție, de fapt, ar trebui să-i înțelegem pe adversarii transparenței, binelui, transformărilor aducătoare de progres în societatea românească; Sergiu Cunesco: A.C., prin intelectualii grupați în cadrul ei, poate alimenta cu idei toate curentele politice democratice; Caius Traian Dragomir: o societate modernă aparține în mod infinitesimal statului, fiind, în mod plenar, o societate civilă; la rîndul său, dl. I. Mănzatu a afirmat că: Partidul Republican a fost prima dintre formațiunile politice care a salutat programul Alianței.

Dens în idei s-a arătat raportul de activitate prezentat de d-na Ana Blandiana. Propunându-și să răspundă — privitor la A.C. — la întrebările: dincotro venim, cine suntem, încotro mergem?, sublinia, printre altele, că, în perioadele electorale, acestea îi revine misiunea de a se ocupa mai mult de cel ce aleg decât de cel ce vor fi aleși; că Alianța face politică, dar în felul ei specific (a nu fi partidie nu înseamnă a fi apolitic, după cum a nu urmări intrarea în planul puterii politice nu înseamnă a nu lua în considerare modul de comportare al celor ce dețin această putere, că trebuie să se pătrundă în mai mare măsură în lumea sate-lor. Analizînd stările de lu-

cruri din prezent. Raportul extrăgea concluzia că psihologic și politic, momentul postelectoral 1992 e asemănător cu cel din 1990, în ciuda rezultatelor. Incontestabil superioare, ale forțelor democratice. Ca atare, și situația A.C. e similară celei de acum doi ani, revenindu-i aceeași misiune: de a contribui la acțiunea unită a acestor forțe și de a îmbărbăta speranța.

Dintre numeroasele luări de cuvînt, caracterizate prin substanțialitate, spațiul limitat mă obligă să mă opresc doar la două, după mine cele mai incitante. Într-o intervenție de un patetism totuși sobru, actorul Drăgoș Păslaru aprecia situația actuală din societatea românească a se datora necredinței, căci, votîndu-l pe Iliescu Ion, milioane de oameni, în loc să-l aleagă pe Dumnezeu, l-au ales pe Satana, drept urmare — după opinia vorbitorului — neamul nostru nemaiputînd fi numit creștin. În ce îl privește, Octavian Paler, pledînd pentru necesitatea ca Alianța Civică să își adapteze activitatea realității momentului, pornea de la constatarea că faza romantică a revoltei a trecut. Și — pe de altă parte — de la aceea că mizeria, nemulțumirile nu lucrează în contul aspirațiilor progresiste, sărăcia necreînd democrație, ci comunism sau fascism.

Eugen ONU

Să fie lumină...

...și-or fi zis cei de la RENEL-ul din Sibiu, în dimineața zilei de 4 ianuarie, de vreme ce, de-a lungul întregului centru al orașului, luminile sclipeau la ora 10 dimineața, concurend în mod neloial astrul zilei. Nu știm dacă a fost o încercare de a marca Ajunul Crăciunului pe stil vechi, sau doar grija ca cetățenii să vadă mai bine pe ce ghețuș își vor asigura intrarea la ortopedie...

(M.G.)

„Nu au gaze, nu au cu ce face foc!”

intervi cu dl. OVIDIU MUSCA, dispecerul măriei Sibiu cu probleme de muncă ale orașului —

— În această iarnă, orașe ca Suceava și București se confruntă cu probleme deosebite în ceea ce privește încălzirea și apa caldă. Ce vă puteți spune despre aceste situații de neorînit?

— Cunoșc situația — Bucureștiul, pînă nu-și va face un lac de acumulare, nu va rezolva problema. O temperatură de minus 15—16 grade Celsius, oricînd poate aduce Bucureștiul la acest deficit, în absența unui lac. Știu că asta dar e o capitală!

— Există riscul ca Sibiu să cunoască un deficit asemănător?

— Nu. Noi avem 5 748 000 metri cubi în lacul de acumulare de la Gura Rîului. Sînt și celelalte două surse care ne dau 60—70 litri/sec. — sursa munte și sursa Șteaza. Mai delicat e faptul că primim 360 litri/secundă care intră în baraj, de unde ies, din lacul de acumulare 4300 litri/secundă.

— De ce delicat?

— Diferența de aproape 1000 litri/secundă scade rezervorul de acumulare.

— Putem rămîne fără apă, în perspectivă?

— Nu e prima dată cînd sîntem în această situație și am ieșit la liman. Cei de la Oficiul de Gospodărire a Apelor au organizat foarte

bine distribuția. Făcînd un calcul între numărul de locuitori ai Sibiului (aici incluzîndu-i și pe cei din Ocna, plus Șura), și cantitatea de apă globală, rezultă aproximativ 600 de litri pe zi, pe cap de locuitor. Numai pentru consumul casnic ne mentinem în jur de 200 litri pe zi/cap locuitor. Asta e foarte mult și mă întreb cum se gospodărește apa dacă sînt zone care nu au apă?

— Care zone?

— Reclamații avem din partea blocurilor cu patru etaje și de la o parte din blocurile cu zece etaje, unde apa rece și caldă nu ajunge pînă la ultimul nivel. Fac o recomandare cetățenilor pentru a economisi strict apa, iar cei de la centrale să-și verifice etanșeitatea. Cartiere care suferă din cauza lipsei de presiune sînt: Vasile Aaron, Valea Aurie și cartierul alimentat de centrala termică din str. Milea.

— Cărei cauze i se datorează presiunea scăzută în aceste zone?

— Cauza este presiunea scăzută la gaze. De aceea, nu e nici apă caldă. Azi dimineață (ieri, n.n.) în Vasile Aaron era o presiune, la gaze, de 0,1. La ora 9,30 cazanele centralei termice Milea și-au încetat activitatea, presiunea fiind de 0,00 (comunicare făcută de dl. ing. Cojoc). Nu au gaze, nu au cu ce face foc.

Lucian FILIP

P.S. Asupra acestor probleme vom reveni.

DIN SUMAR

— Unde ne sînt teroriștii?

În pag. a 2-a

— Superlativele anului 1992

În pag. a 3-a

NOTE — NOTE — NOTE

Tîlhărie
la drumul mare

După ce a scos de la CEO suma de 150 000 lei doamna S.M. din Sibiu a fost tîlhărită de trei tineri din Gura Rîului: Hanzu Petru (19 ani), Nan Mihaela (18 ani) și Haiduc Vasile (17 ani). Alertată, poliția a reușit să-l rețină pe Hanzu Petru, ceilalți doi fiind prinși, ulterior, după ce s-au plimbat prin Ungaria și Iugoslavia. Toți trei se află în stare de arest, urmînd să primească pedepsele în funcție și de alte tîlhării, făcute anterior.

Alarmă falsă și o amendă pe măsură

La Poliția municipiului Sibiu (nu cu mult timp în urmă) s-a prezentat cetățeanul Boncan Ilie, reclamînd că a fost tîlhărit de suma de 220 000 lei. Depășită la fața locului, echipa operativă a început investigațiile, din care reieșeau multe lucruri ce nu se potriveau. După multă trudă, s-a reușit să se depisteze barul în care reclamantul băuse cu o seară înainte. Din declarațiile patronului a rezultat, că păgubașul, îmbătîndu-se, a scos cuțitul amenințînd pe consumatori, forțîndu-i să danseze cu el. Aceștia, enervați, i-au aplicat corecția cuvenită, iar în buculadă, pușca cu bani pe care o avea în buzunarul de la piept i-a căzut. Au fost re-

cuperați banii, iar reclamantul i-a fost aplicată o amendă de 30 000 lei pentru tulburarea ordinii publice și port de cuțit.

De la „Zvonerul” S.R.L.

● În ultimul timp, poliția se confruntă cu tot mai multe cazuri de furturi de mașini. Predilecția hoților este pentru cele străine, care se deschid foarte ușor, netrebuîndu-și prea multe chei. Pentru „Dacia” primești la cumpărare un mănunchi de chei. ● În traficul cu mașini furate a fost amestecat și fotbalistul Ion Ion, care l-a păcălit pînă și pe unul dintre reputații tehnicieni ai sportului cu balonul rotund — Constantin — vinzîndu-i o mașină furată, pe valută (o cifră cu multe zerouri). ● În sala C.S.S. Sibiu, din primele zile ale anului 1993, baschetbaliștii de la C.S.U. Balanța asudă din greu la antrenamente. Sîmbătă, 9 ianuarie 1993 vor susține primul meci din retur cu studentii din Cluj-Napoca în sala sibiană. ● În cazul tînrului Paros Nicolae din Mîrșă, despre care vă relatam într-un număr trecut că a fost găsit mort în fața blocului, cercetările au fost finalizate. După o beție zdravănă făcută la unul din barurile din localitate, fiind într-o stare de ebrietate avansată, căzînd, s-a lovit, și s-a înecat cu singele pornit în urma unei puternice hemoragii.

M. BALOMIR

UNDE NE SÎNT TERORIȘTII?

Apel: Adevărul despre Revoluție!

În urmă cu trei ani 1104 oameni (dintre care 958 după 22 decembrie 1989) au fost uciși în plină stradă, în mai multe orașe ale țării, pentru că și-au cerut libertatea. De fiecare dată la crimă au asistat mii și mii de martori care au văzut și au auzit totul.

Dacă un singur om ar fi fost omorât în aceleași condiții, poliția ar fi descoperit de mult ucigașii. Și totuși, după trei ani de la această crimă colectivă care marchează începutul unei alte istorii, adevărul despre represiune nu este încă necunoscut, deși instituțiile implicate și conducătorii lor sînt cunoscuți de toată lumea, ceea ce este de natură să pună sub îndoielă însăși continuarea evoluțiilor democratice din țară.

În prezent, după adoptarea constituției și a noii legi de organizare judecătorească, responsabilitatea directă a instrumentării anchetei privind represiunea din decembrie 1989 revine Ministerului Public (Procuratura), prin Parchetul General (Procuratura Generală) și parchetele (procuraturile) militare — sub autoritatea directă a Ministerului Justiției.

Acestea sînt responsabile în fața ISTORIEI pentru neafierea adevărului. Dar, cu sau fără contribuția lor, adevărul se va afla oricum. În puterea lor stă numai tergiversarea. Că este așa, o dovedește în-

săși ISTORIA altor asemenea perioade.

Dar, cel puțin în egală măsură, relevarea adevărului presupune contribuția directă a Ministerului Apărării Naționale, Ministerului de Interne și Serviciului Român de Informații, care dețin date esențiale privind factorii implicați în represiune, ce trebuie puse de îndată la dispoziția anchetei.

Pe de altă parte, principiul separației puterilor în stat (care, de altfel, include nu numai separarea, ci și controlul reciproc al puterilor statale) nu poate constitui o justificare pentru lipsa de preocupare a Parlamentului, Președinției și Guvernului față de această pată a conștiinței noastre colective, față de neafierea adevărului despre represiunea din decembrie 1989. Nimic nu interzice comisiilor parlamentare, Președinției și Guvernului ca, fără a se substitui organelor de anchetă ori instanțelor judecătorești, să favorizeze demersurile acestora, ori, dimpotrivă, să semnaleze ineficiența activității lor.

De asemenea, constituie datoria patriotică a tuturor partidelor politice, precum și a societății civile, de a contribui, prin mijloace specifice, la același scop. Denigrarea acestei responsabilități exclude acel partid, sau acea organizație ori asociație, sau alte asemenea componente ale societății civile, de la a-

partenența la democrație. Și aici ISTORIA lucrează ireversibil.

Iată de ce, pentru ca istoria să nu ne judece în devălmășie pe toți și să nu găsească vinovat însuși poporul român că singele s-a vărsat în zadar și că ucigașii au rămas neștiuți și nepe-deșiți, ne unim într-o voință comună și cerem autorităților mai sus-citate să facă gestul minime decente și bunăvoințe întru descoperirea adevărului revoluției din decembrie.

Și dacă ele refuză să o facă, vom apela la organizațiile internaționale de apărare a drepturilor omului. Și dacă nici acestea nu vor reacționa, rugăm pe Dumnezeu să redea poporului nostru memoria propriului trecut, dînd un nume nu numai celor ce au murit nevinovați, dar și vinovaților care astăzi trăiesc în libertate, fără să se ascundă, fără să se teamă de pedeapsă.

Semnăm pentru aflarea adevărului despre revoluția română și despre propria noastră conștiință.

20 decembrie 1992

Cei care doresc să depună semnături sînt așteptați la sediul A.C. Sibiu (Piața Mică nr. 30) în zilele de luni, miercuri, vineri, orele 17—19 și la sediul P.A.C. Sibiu (Parcul Tineretului, bl. 9, la parter), în zilele de luni, marți, miercuri, joi, vineri, orele 16—18.

FARISEII ȘI FALSA EVLAVIE

Scenele de mai jos s-au imprimat atât de bine încît, după trei ani le revăd la fel de clare și stupide.

În mijlocul mulțimii, venită mai de grabă la o sărbătoare și nicidecum la răzbunare, un tînar cade în tăcere iar o suviță roșie i se prelinge, liniștită, peste bărbie și piept. Împinși parcă de un resort nevăzut, cei mai mulți în jurul său se aruncă asupra omului în uniformă albastră ce are neșansa să fie în apropiere. Îmbrîncit și lovit, capul îi cade inert sub lovitura barei de fier ce i s-a imprimat vizibil în craniu. De undeva, din apropiere, o armă mînuită de un ins în ținută neagră revărsă plumbi ucigători asupra mulțimii. Un militar în kaki, întinde cu precizie combinzonul negru și trupul cel-poartă se prăvălește cu brațele larg deschise. O mașină de luptă se pune în mișcare și în graba ei așterne, cu roțile enorme, pe asfalt trupul tînar al trăgătorului în kaki.

Mortii s-au dus în lumea lor, cei rămași i-au divinizat sau ocărit, după cum le-a fost la îndemînă și-și vād de îndeletnicirile lor.

Doar ele, locurile acelea au rămas și vor rămîne eterne. Eterni s-au vrut a rămîne, pe aceste locuri, și pașii neave-

niți ai căpeteniilor cu morgă solemnă, împăciuitoare și perfidă, străini de fapte, în-tîmplări și locurile de jertfă, ce au cuvîntat despre „datoria sacră”, „jertfă” și „împlinire” proclamînd martiri și eroi.

Ușoară fie-vă țărîna vouă, cei trecuți în neființă!

Blestemate fie-vă sufletele voastre scenariști cinici, iscaroteni fără scrupule, cu mîniile și sufletele înroșite de sînge și ură! În cameleonismul vostru, în acești trei ani, prin prezența și cuvintele voastre v-ați vrut a fi mîntuitori și ați ucis multe alte suflete curate. Voi nu ați știut ce este durerea și nu știți să alinați dureri. Voi, farisei răpitori de scaune prea înalte pentru mîcimea voastră, v-ați autoproclamat responsabili fericirii noastre. Necredibilă este însăși vocea voastră, la unison acordată, care spunea că epoca ceaușescu este cea mai grandioasă din istoria României și acum spuneți că sîntem democrați. Voi, profitorii ai victoriei poporului, aruncați în mister revoluția, pentru a o îndepărta spre uitare. Bagatelizați disperarea noastră de atunci și de acum. Ați lăsat să sporească întrebările, fără a da răspuns, în speranța că ne vom plictisi să mai punem întrebări. Puterea, bogățiile, carierele și infumura-re voastră s-au plămădit pe sfîntul stîndard al revoluției și nu vom înceta să punem întrebări și să cerem răspunsuri. Prin falsa evlavie oficială cu care ați vorbit despre martiri și eroi nici de data aceasta nu ați reușit să ascundeți tragicul mister al revoluției. Martiri și eroi fără călăi nu există! Chiar dacă s-a pornit pe fondul unei revolte populare, al unei tentative de lovitură de stat a căpeteniilor comuniste din linia a doua (pentru a lua puterea) a unei intervenții străine sau a tuturor acestora, revoluția este și a fost săvîrșită de poporul român. Lacrimile, aducerile aminte ce ne-au udat din nou obrazii, în aceste zile, ne-au însoțit pe locurile de rugă, jertfă și neuitare unde tinerii anului 1989 au rugat în zadar pe semenii lor mai mari să nu-i ucidă. Zadarnică a fost ruga tinerilor și în septembrie '92, cînd zborul speranței le-a fost frînt de nostalgici trecuților vremuri. Ceea ce înseamnă pentru ei — tinerii — speranță, credință, adevăr, viață, pentru diriguitorii de ieri și de azi a fost o simplă formalitate: cu bilețele negre au maculat urna viitorului.

Marius GHEORGHIU

Nicolae GHINEA

Unul dintre cazuri

În ziua de 22 decembrie 1989, în jurul orei 14, pensionarul Ioan Nemeș a ieșit în balconul vecinului său de palier din blocul 9, etajul IV, de pe str. Gh. Gheorghiu-Dej. În momentul în care, avertizat fiind că la etajul I al clădirii Securității (aripa unde se găsea serviciul Pașapoarte) a apărut un individ înarmat, a încercat să se întoarcă în cameră. Glonțul ucigaș i-a străpuns ficatul, căpătul inimii și a ieșit prin partea de jos a plămînilor sting. Transportat la spital, Ioan Nemeș a încetat din viață.

La începutul lunii februarie 1990, fiul victimei a sesizat în scris Comisia de Anchetă a Procuraturii Militare Brașov, pentru a se cerceta circumstanțele care au cauzat decesul tatălui. Dosarul acestui caz a fost repartizat unui procuror (civil) din Sibiu. Cu concursul fiului victimei s-au luat declarații de la vecini (martori), s-au adunat gloantele existente în apartamentele blocurilor 9 și 10, care au fost puse în plecuri pînă la finalizarea investigațiilor și semnificarea traic-toriei lor. În baza acestor observații a rezultat că majoritatea proiectilelor au fost trase dinspre sediul Securității. În luna martie, cazul a fost preluat de un alt procuror, care urma să încheie cercetările și să înalinteze dosarul în instanță. Între timp, zvonuri tot mai persistente aveau ideea că „degeaba se zdrobesc victimele să afle adevărul că, dacă se alege Iliescu, totul se va mușamaliza și toți cei cercetați și/sau judecați vor fi eliberați, iar dosarele clasate”. Alarmat de astfel de zvonuri, fiul lui Ioan Nemeș a contactat, Comisia de Anchetă, fără a afla mare lucru, deși dosarul preda primului procuror ce s-a ocupat de acest caz conținea, pe lîngă probe enumerate mai sus, și calcule balistice, schițe, inclusiv maiouul celui împușcat, toate aceste probe indicînd cu exactitate locurile de unde s-a tras.

La cîteva săptămîni după a-legerile din mai 1990, fiind contactat, procurorul ce se ocupa de acest caz, s-a putut afla că urmează să fie cercetat deși existau suficiente probe pentru a se deschide acțiunea în justiție, mai ales că procuratura deținea în acel moment lista cu toate persoanele care au tras, stabilind și cîte tuburi lipseau din încărcătoarele acestora. Cînd, în final, i s-a arătat dosarul, fiul victimei a putut constata cu stupeoare că acesta nu mai conținea decît declarația în baza căreia s-a deschis ancheta. Explicația pentru lipsa celorlalte probe a fost că acestea s-ar fi pierdut în timpul mutării Comisiei de la U.M. 01512 la Comenduirea Garnizoanei. În aceste condiții s-a solicitat, de-sigur, reînceperea, de urgență, a cercetării și completarea dosarului cu noi declarații. De caz se ocupa un alt procuror (din Arad), care împreună cu fiul victimei și sprijinul unui expert criminalist aduce noi probe (declarații, fotografii etc.). În momentul finalizării dosarului, procurorul se re-trage din comisie din motive familiale, urmînd ca altcineva să preia cazul. Se pare că, după alegerile din mai 1990, atmosfera devine din ce în ce mai potrivnică rezolvării unor astfel de cazuri.

După cîteva săptămîni, vecinilor victimei li se solicită (fără ca fiul victimei să știe), alte declarații, dar prin intimidare și sugerarea unor răspunsuri. De la comisie s-a putut afla doar că acest caz fusese preluat de un tînar procuror din Craiova (numit Filimon), care s-a comportat arogant chiar mînuindu-se de ce fiul victimei se interesează de acest dosar (!?) și răspunzînd că „tatăl dumneavoastră a murit din cauza medicilor” și citînd spre exemplificare fișa de observație clinică existentă la dosar. Afirmă-tia „nu medicii l-au ucis, ci

glonțul și vreau să aflu cine l-a tras” a fost contracarată de declarația procurorului că are experiență profesională. Procurorul a încercat să acrediteze ideea că s-a tras de la ultimul nivel al cazărml U.M. 01512, deși, în mod evident, glonțul intrase de jos în sus sub un unghi de trei grade. La acestea se mai adaugă încredibila afirmație: „Nu-i nici o problemă, puteți emite pretenții materiale oricît de mari, că armata are bani”. Indignat, fiul victimei a refuzat un astfel de „tîrg” exprimîndu-și dorința de a afla cine este criminalul care a tras într-un om neînarmat ca în țintele din poligon. Cum era și de așteptat, nici pînă în ziua de azi adevărul nu a putut fi aflat... De fapt cu asemenea procurori, acest lucru este de-a dreptul imposibil.

Să mai menționăm și o ciudătenie petrecută în perioada în care fiul victimei încerca să-l contacteze pe procurorul ce se ocupa de acest caz: un alt procuror i-a arătat o fotografie alb-negru în care apăreau, la colțul gardului dintre Securitate și Policlinica cu plată, trei persoane, dintre care una purtînd o căciulă cu clapele ridicate (tip rusesc), îmbrăcată în pufoaie, ținînd pe umăr o pușcă cu lunetă. Întrebarea pusă de procuror a fost: „Nu cumva sînteți dumneavoastră cel din fotografie?” — indicîndu-l pe cel cu arma.

Stupefiat, fiul victimei a replicat: „Nu cumva vreți să insinuați că eu... l-am împușcat pe tata?!...”. La aceste cuvinte procurorul a reformulat întrebarea astfel: „Am vrut să spun, de fapt, nu-l cunoașteți pe acest individ?, pentru că avem dovezi că s-ar fi tras cu această armă”. Comentariile sînt de prisos, de vreme ce un astfel de dialog te lasă de-a dreptul interzis.

Spre sfîrșitul anului 1990, soția victimei primește o carte poștală din partea Comisiei de anchetă Sibiu a Procuraturii Militare Brașov cu următorul conținut: „Vă facem cunoscut că cercetările în cauză privind pe soțul dumneavoastră Nemeș Ioan nu au fost încheiate, acestea urmînd să confirme în vederea identificării autorului faptei”. Epistola poartă semnătura șefului comisiei de anchetă, procurorul militar maior de justiție Brula Daniel. Pe cît de lungă e titlatura, pe atît de agramatică și sibilinic este textul. Cert este că de atunci toți așteaptă identificarea autorilor faptelor și constată că, din „grăia” celor abilitați să facă acest lucru, totul se confundă într-o, mereu mai adîncă ceață. Vom putea oare afla vreodată adevărul despre moartea lui Ioan Nemeș și a celorlalte 97 de victime precum și despre cine i-a rînit pe ceilalți 217 sibieni? Noi credem că da și sperăm ca prin publicarea unor asemenea mărturii să venim în sprijinul celor ce se află în căutarea adevărului.

Redactor șef: Traian Suciu • Secretari redacție: Ioan Ro-dean, Eugen Săucea • Redactori: Gabriela Bălan, Na-talia Droc, Lucian Filip, Marius Gheorghiu, Ion Girnod.

Ștefan Mihai • ISSN 1220 — 8124 •

Tiparul: POLSIB S.A. Sibiu

str. Samuel Brukenthal nr. 2
tel. 41 81 08; 41 59 98; 41 52 10;
41 81 18 (prefix 92)

„Superlativele“ anului trecut

• Săturat de un imprevizibil calculat, anul trecut și-a digerat evenimentele fie în coadă de pește, fie într-un pseudo-umor politic, la rîndul lui, previzibil. • **ianuarie.** Doar Theodor Stolojan știa ce se va întâmpla în 1992. • **februarie.** „S-a hotărât prelungirea, cu încă șase luni, a militarizării Arhivelor Statului, urmare a unui ordin venit de foarte sus“. Nici acum nu s-a hotărât demilitarizarea! • **martie.** Președintele Senatului se întreba: „Cine este, scuzați-mă, prostul care poate crede azi că mai poate exista comunismul ca regim politic?“. Să fie Silviu Brucan? • „Dl. Petre Roman a fost propus prim-ministru ca lider incontestabil al revoluției“ — afirma G.V. Voiculescu. Disparînd liderul, s-a ascuns... revoluția! • **aprilie.** „Senatul Dan Iosif s-a cutremurat cînd a citit lista candidaților la funcțiile de conducere din F.S.N.“. Referindu-se la Petre Roman: „... comuniștii din linia a doua s-au unit în jurul lui“. Feriți-vă de linia 3, că trece accelerat de Moscova! • „Ministrul apărării stie numărul dosarelor preluate de armată la 31 decembrie '89 și locul depozitării: 35 305 dosare se află la S.R.I., 15 110 se află la Procuratura Generală, 81 205 la Ministerul Justiției, 39 000 dosare au fost sustrate în timpul revoluției — iar din acestea, aproximativ 19 mii au fost scoase din țară“. • „Procurorul general a ordonat ca listele informatorilor din Sibiu (care se aflau în posesia procuraturii locale) să fie predate S.R.I.-ului“. • „La frizeria Lido din capitală, clienților li se prezintă un formular tip pentru semnături în vederea sprijinirii candidaturii la președinție a d-lui Ion Iliescu“. Si a fost votat, inclusiv de dl. Răzvan Theodorescu... • **mai.** Emanuel Valeriu: „Continuăm experimentul cu toată certitudinea că acesta se va impune — și n-a mai apărut la Revista presei... • **Fraza lunii:** „Ați folosit microfonul ca și cum ar fi fost volanul Camerei, pentru a o influența. Acum ignorați votul de a-

seară și că ați rămas doar cu volanul“. (Dinu Patriciu către Dan Marțian). • „Au existat două feluri de securitate: o securitate națională... și o securitate care se ocupa de lucruri mărunte“, spunea Victor Surdu, conștient că persoana lui nu este de nivel național. • **iunie.** „Intrările cetățenilor sovietici (în țară — dec '89) au marcat creșteri spectaculoase față de anul 1988 — de la 30 879 la 67 530. Apogeu fluxului de turiști (sic!) s-a concretizat în perioada 15—20 dec. '89“. • Din scrisoarea adresată de Eugen Barbu și C.V. Tudor, în martie '90, lui Petre Roman: „Ajutați-ne și vă vom ajuta. Lăsați-i pe mîna noastră (referitor la presa independentă, n.n.) și dacă n-o să vă placă ce liniște trisă va bîntui prin paginile lor... vă asigurăm amical că pînă la Crăciun vom face liniște mai bine decît o armată de mineri“. Și s-au bucurat... mineri! • „Am șansa să nu-mi fie teamă de viitor. Bănulesc că șomer n-o să rămîn, în nici un caz“ — spunea Theodor Stolojan. După el au rămas ceva șomerii! • Mircea Dinescu: „... fi vîd pe securiști din lumea literară cum au ajuns șefi la ziarele Parlamentului și pe alții, șefii ziarelor de extremă dreaptă, naționaliste sau pro-Iliescu... Dacă partidele din opoziție, unite, nu pot să-l dărîme pe Iliescu, în schimb, în trei zile, dacă ar vrea SRI, l-am vedea la coadă la pîne“. SRI nu a vrut și am ajuns noi la coadă... • **iulie.** „Ministrul de interne l-a numit consilier pe Florică Dobre, fostul șef de cabinet al lui Tudor Postelnicu“. • „Actuale emisiune de titluri de proprietate este ilegală, din moment ce nu a trecut încă prin Parlament statutul fondurilor proprietății private“ — Mircea Ciomara. • **Th.**

Stolojan: „Blocajul financiar nu e o invenție a guvernărilor post-comuniste, ci reprezintă prelungirea felului de a fi al economiei de tip socialist, care funcționează într-un regim de dictatură“. Fostul prim-ministru funcționează acum într-un alt sistem... • **august.** Despre dosarul de securitate al candidatului FDSN (Ion Iliescu), unii corespondenți afirmă că „a fost înlocuit de Direcția de Contraintformații a fostei securități, întrucît dl. Iliescu ar fi fost colaborator al KGB“. • Una din întrebările lunii: „Dacă în România se poate muri în trei ipostaze: fizic, politic și combinat-clinic, oare în ce fază a decesului național mai vine Ambulanța Salvării Naționale să ne readucă, bouche a bouche, în Europa?“. • „De ce huidui, mîi, animațule? — Ion Iliescu în vizită de lucru. • **septembrie.** „Adrian Păunescu a fost vizitat de Ilie Verdet și i s-a propus să candideze pentru PSM...“. • Din scrisoarea deschisă a FSN către președintele Ion Iliescu: „Unii vă descalifică astăzi în virtutea trecutului dv. comunist... Credem că prezentul dv. este mult mai grav și descalificant decît vă este trecutul...“ Și așa am intrat în viitorul apropiat... • Realizatoarea Dana Tudor de la TVR: „... toți candidații (la președinție, n.n.) sînt interpreți de televiziune“. Prin urmare, a crescut prețul abonamentelor t.v.! • Dintr-un interviu al d-lui Funar: „La mine în bloc în vreo șapte-opt apartamente locuiesc maghiari și ne înțelegem foarte bine. De altfel, ei m-au ales pentru că, trebuie să vă spun, eu sînt obișnuit cu președinția. Sînt președinte de bloc de vreo 12 ani“. În timpul liber, dl. Funar lipește plăcuțe... • **octombrie.** Dl. Virgil Măgureanu „s-a distanțat oarecum de Cotroceni, cultivînd chiar

unele personaje importante ale opoziției“. • Una din întrebările lunii: „Dacă tot nu s-au schimbat fețele umăne ale politicii d-lui Iliescu, oare de ce nu a folosit, în campania electorală și fața seculară a lui Gică Petrescu?“. • Adrian Păunescu la Senat: „... dacă n-ar fi fost oameni de conștiință în securitatea română, nu am fi ajuns aici(?)“. • **noiembrie.** „Sediul ziarului IZVESTIA, situat în plin centrul Moscovei, a fost ocupat, marți, 27 octombrie, de garda parlamentară, unitate aflată în subordinea directă a președintelui forului legislativ al Rusiei“. Panimaleși tovariști?! • Din sinceritățile d-lui Văcăroiu: „Eu nu fac parte din nici un partid politic deoarece, membru p.c.r. fiind, după revoluție mi-am propus ca măcar o perioadă să nu mă înscriu în vreun partid“. • Întrebat de ce a consultat partidele și sindicatele înaintea scumpirii benzinei — pe cînd dl. Roman, la prima liberalizare, nu a întrebat pe nimeni — dl. Stolojan a spulberat orice îndoielă: „Erau alte timpuri. După Revoluție toată lumea era fascinată de pulovărul roșu. Eu n-am avut pulovăr roșu“. • Explicația d-lui Mihai Golu privind numirea sa la cultură: „Am avut tangență cu cultura ca omul doritor de cultură. Actul de cultură, e așa, că trebuie să te pleci să-l contempli (sic), trebuie să te pătrunzi de el și pe urmă să încerci să faci ceva“. • „NU vreau să văd nici un fel de presă lingă mine“ — spunea ministrul agriculturii, Ioan Oancea. Se referea, probabil, la presa... de balotat paie!? • **decembrie.** După trei ani, senatorul Sergiu Nicolaescu propune „formarea în cadrul M.I. a două subcomisii avînd ca principale atribuții stringerea materialului documentar cu referire la acțiunile din

decembrie '89 pe zone geografice, analiza primară a informațiilor...“ Înca patru ani de „cercetare“ nu-i prea mult?! • TV bulgară a prezentat un documentar privind „conferința de presă dată de Ion Iliescu, Silviu Brucan și alții (sic!) la Ambada Sovietică din București în noaptea de 22/23 decembrie '89, acolo unde cu toții au vorbit rusește“. Vorbea rusește și Petre Roman, dar nu din gît... • Șeful Procuraturii Generale, Mugurel Florescu, concluzionează: „Vărsările de sînge s-au produs (în dec. '89) pe fondul reacțiilor individuale (!!), al ușurinței, fiind imposibil de controlat. Ele s-au realizat și pe baza nepriceperii, a lipsei de discernămint și maturitate (sic!)...“ După care, d-lui procuror i-a înmugurit un gînd: „Eroii se datorează unor ucideri provocate din eroare...“ • Din portretul politic al d-lui Iliescu: „Foarte sigur pe el, anul acesta Ion Iliescu nici măcar n-a mai încercat să pară altceva decît este: un fost activist p.c.r.“. Sperăm că în 1993 vom afla cite ceva despre... viitorul activiștilor p.c.r.! • În rest, vă propun întrebarea anului trecut: Ce ne vom face anul acesta?

Andrei ILENI

VASILE AVRAM ZEUL din LABIRINT SIBIU, DECEMBRIE 1989

[...] XXII. Tigara era pătată de sînge

[...] Tiberiu Nedelca sosește nu de mult acasă, după ce participase la demonstrația desfășurată în acea dimineață în oraș. Trecuse, împreună cu grosul mulțimii, pe la stadion (unde au dat jos pancarta oficială), apoi pe bulevardul unde locuia (sub privirile soției și ale fiicei, ieșite în balcon să vadă demonstrația), pe Kolarov și Ștefan cel Mare (unde au înghenunchiat în fața bisericii și au rostit o rugăciune), pe lîngă sediile miliției și securității, pînă în Piața Unirii. De aici și-a luat răgaz pentru a da o fugă pînă acasă, să vadă ce-i face familia. Cînd a sosit, tocmai se anunța fuga lui Ceaușescu, așa încît a desfășurat și el o sticlă de vin și a ciocnit un pahar cu soția, de bucurie că au scăpat de tiran.

— Ce-o să fie acum? întreabă, mai mult ca pentru sine, soția.

— Ce să fie? Libertate, o viață nouă, ceea ce ne-am visat...

— Mă tem că va curge încă mult sînge. Îi auzi cum trag?

— Trag pentru că încă n-au aflat toți de fuga dictatorului. În curînd...

— Mi-e frică pentru Claudiu...

— Chiar așa, unde a plecat fata asta?

— S-a dus și ea la demonstrație, n-am putut-o opri. Cu toate că un vecin ne-a avertizat să nu ieșim în stradă, pentru că se înregistrează totul pe casete video și am putea să o pătim mai tîrziu...

— Să-i ia naiba, cu casetele lor cu tot. Parcă se mai teme cineva de amenințări de genul ăsta...

Sună la ușă un vecin care le spune că de pe blocul lor „trag în prostie“ doi militari. A băgat capul pe chepengul acoperișului și l-a văzut. Stau lîngă bordura și își descarcă automatele spre stradă.

— Nu vor fi aflat încă de fuga lui Ceaușescu... Lasă, că mă duc eu să-i aflu. Nevastă, dă-mi, te rog, și pachetul ăla de țigări, poate că vor să fumeze și nu au ce.

— Eu zic să nu te duci nicăieri, îl rugă soția. Cine știe ce sînt...

Intrarea era pe la scara cealaltă, scara C. Trecu așadar acolo. Deschise cu grijă chepengul și privi de jur-împrejur. Observă, cum spusese și

vecinul, că la un colț de balustradă stau culcați pe burta doi bărbați în haine militare, cu armele la ochi, trăgînd în răstimpuri rafale automate pe direcția Mihai Viteazul și U.M. 01080. Nedelca dădu capacul în întregime la o parte și urcă și el pe acoperiș. Victorie, strigă cu glas puternic și optimist, a fugit dictatorul. Cei doi tresăriră mai întîi, apoi se ridicară brusc în picioare și se apropiară de el.

— Adevărat? întrebă unul.

— S-a anunțat adineaori la televizor, completă Nedelca.

— În cazul ăsta n-are rost să mai tragem, zise celălalt, ridicînd brațele în sus.

— Așa cred și eu, reluă Nedelca. Haideți să fumăm cite o țigară. Îi servi pe rînd din pachetul încă nedeșfăcut, le oferi și foc de la bricheta lui, apoi el dădu să coboare scara, pentru a se întoarce acasă. Dar nu apucă să facă primul pas, că în spatele lui auzi bubuitura armelor și numădeci după aceea simți o durere ascuțită în rinichiul drept. Își duse mîna acolo și palma i se umplu de sînge. Nu mai avu puterea să întoarcă privirea în urmă, să vadă cine a tras. Cu pași împlețiți, sprijinindu-se de pereți palma plină de sînge, reuși să coboare pînă la etajul IX, unde se prăbuși la pămînt. Bufniră atractive atenția unui locatar de pe acel rîler, care deschise ușa și, văzîndu-l căzut, fuși spre el și încercă să-l ridice de jos.

— Ce-ai pățit, omule?

Dar Nedelca se multumî să facă un gest cu mîna și să-l ridice privirea în sus. Durea din rana care sloboză încă sînge îl împiedica să vor-

bească. Vecinul își aruncă și el ochii în urmă și văzu semnele de palmă însingurată de pe pereții scării, văzu la cîteva trepte mai sus, o țigară încă arzînd, pătată și ea de sînge, și înțelese. Chemă îndată salvarea și — înfruntînd alte rafale de gloanțe venind dinspre acoperișul blocului — îl transportă pînă lîngă centrala termică, unde îl dădu în primire celor doi brancardieri.

A fost operat imediat în boxa numărul trei a secției de chirurgie, sub același rîpăit de gloanțe care n-a ocolit nici spitalul. A mai trăit pînă seara, suficient pentru a povesti cu buzele ostenite ce i s-a întâmplat. Pe balconul locuinței sale a rămas pancarta cu care ieșise la demonstrație, ciuruită și ea de gloanțe (cuvîntul Libertate arăta ca o bandă de calculator). La întreprinderea unde lucra (Flaro) a rămas o mașină prototip de ambalat mine pentru pix, construită de el (era, se spune, un meseriaș priceput, cu idei tehnice care le concura pe cele ale inginerilor și proiectanților), într-una din camerele apartamentului a rămas micul său atelier de artist în metaloplastie și pictură. Dar mai ales a rămas de pe urma morții lui o vîduvă la numai 36 de ani și o orfană care abia intrase în clasa a XI-a.

Povestea lui Nedelca nu este o ficțiune. Dovadă propria lui relație de dinainte de a muri, dovadă declarațiile marturilor oculare și, mai ales, rana din abdomen care i-a fost fatală. Și iarăși nu putem să nu ne întrebăm cine a tras și de ce? Dacă nu cei doi soldați (a căror prezență ne acoperisă a fost atեսată și de cartușele și chiștoacele de țig-

gări găsite acolo) atunci cine? Și iarăși: erau, cei doi, soldați cu adevărat, sau purtau numai haine militare? Dacă erau soldați veritabili și l-au luat pe Nedelca drept terorist (suspiciunea era atunci generală) de ce au dispărut fără urmă de la locul incidentului și de ce nu s-au dus apoi la comisia de anchetă să relateze faptele?

În mod cert, pe blocurile și în blocurile de pe Mihai Viteazul (ca și — spun unii martori — în turnurile de macarale din același loc) se ascunseseră persoane suspecte care și-au descărcat de acolo armele cîteva zile la rînd. În data de 24 decembrie, dintr-unul dintre aceste blocuri s-a tras și asupra lui Nicolae Gantă. Ieșise din casă să-l înfrunt pe fiul său plecat să cumpere pîne. Cînd a ajuns în spatele centralei telefonice, exact în momentul în care s-a înfrînt cu băiatul, un glonț bine țintit — cu siguranță dintr-o armă cu lunetă — i-a străpuns craniul. A căzut la pămînt cu pîinea în mîna, lîngă copilul care a rămas înmărmurit.

A fost împușcat în jurul orei 13.30, dar abia pe la orele 16—17 l-au putut ridica de acolo trupul cîțiva vecini, fiindcă de fiecare dată cînd încercau să se apropie de el, o voce striga de pe balconul blocului de unde s-a tras: „Lăsați-l acolo, că dacă nu, deschidem focul!“.

Să fi avut legătură incidentul cu faptul că puțin mai înainte intraseră în casa lui cîțiva militari chemați de un vecin să urmărească mișcările suspecte din blocul de vizavi?

(va urma)

Județul Sibiu
Primăria Municipiului Sibiu

HOTĂRÎREA Nr. 58

privind modificarea unor impozite
și taxe locale

Consiliul local Sibiu, în ședința din 28.12.1992,

Analizând referatul nr. 28428 din 24.12.1992. al Serv. buget — contabilitate, privind majorarea unor impozite și taxe locale din componența Consiliului local,

Având în vedere prevederile Ordonanței Guvernului nr. 15/1992, cu privire la impozitele și taxele locale și ale Legii nr. 114/1992,

În temeiul art. 21, alin. 1, lit. f și al art. 29 din Legea nr. 69/1991, privind administrația publică locală,

HOTĂRĂȘTE:

Art. 1: Se majorează impozitul și taxele locale, prevăzute în Legea nr. 25/1981, Decretul nr. 425/1981 și Legea nr. 45/1992, după cum urmează:

I — cu 10% impozitul pe veniturile liber-profesioniștilor, meșterilor și altor persoane fizice independente și asociații familiale;

II — cu 30% impozitul pe clădiri și terenurile populației;

III — cu 40% taxa asupra mijloacelor de transport deținute de persoanele fizice;

IV — cu 40% taxa de timbru asupra succesiunilor și alte taxe de timbru de la populație;

V — alte impozite și taxe de la populație:

a) cu 40% taxa pentru eliberarea certificatelor;

b) cu 40% taxa pentru deținerea de cîini;

c) cu 20% taxa pentru eliberarea certificatelor de urbanism;

d) cu 40% taxa pentru publicitate, afișaj și reclamă;

VI — cu 30% taxa asupra mijloacelor de transport de la persoane juridice;

VII — cu 50% veniturile din concesiuni;

VIII — cu 25% penalitățile și majorările pentru venituri nevărsate în termen la impozitele și taxele cuprinse în prezenta hotărîre.

Art. 2: Prevederile prezentei hotărîri se aplică începînd cu anul fiscal 1993.

Art. 3: Serviciul administrației publice locale va asigura publicarea hotărîrii la sediul și în presa locală.

Data în Sibiu, la 28.12.1992.

Președinte,
S.S. ȘOIMAN STEFAN

— 1 —

Mica publicitate

PIERDERI

• Pierdut legitimație eliberată de P.I.M. S.A. Sibiu, pe numele Bratu Ion. O declar nulă. (2)

• Pierdut legitimație eliberată de P.I.M. S.A. Sibiu, pe numele Dulcea Dumitru. O declar nulă. (1)

VINZĂRI

• Vînd autoturism ARO M 46 1C cu motor Diesel și remorcă pentru încărcătură de 2 tone, în perfectă stare de funcționare. Ofer piese de schimb pentru motor și autoturism. Informații la tel. 0956/60 48 81 (Simeria, str. Aurel Vlaicu nr. 77 — Piroiu Florin). (4)

• Vînd TV pe circuite, radio-picup DARCLE, set lămpi TV color, voltmetru cu afișaj pînă la 20 megaohmi, oscilator, pătuț pentru copii, strunguleț circular ABRIC, ceas electronic cu memorii — deșteptător, două TV (germane) sport cu mici defecțiuni. Telefon 41 68 81. (5)

• C.A.P. Armeni vinde prin licitație publică în ziua de 9 ianuarie următoarele: magazie cereale, finar din lemn, grajduri din cărămidă, casă de bani, rețea electrică cu stîlpi din beton plus post de transformare. Comisia de lichidare. (3)

S.C. „FRÂNCU” S. R. L. Sibiu

str. N. Teclu nr. 1,

VINDE en-gros produse din Grecia:

■ LĂMI

■ PORTOCAL

■ HELLAS

Telefon 43 64 06

— 477 —

RIVALITATE ȘI DIPLOMATIE

GENEVA (3 ian. 1993) — „Guvernul nostru se pronunță pentru un stat secular și unic” — spunea duminică dimineața președintele Bosniei, Alija Izetbegović, ca răspuns la propunerea copreședinților asupra conferinței de pace din fosta Iugoslavia, Owen și Wance. În viziunea acestora, Bosnia ar trebui împărțită în 10 regiuni autonome. Bosnia ar deveni un stat descentralizat în care puterea aparține fiecărei provincii, iar Sarajevo ar deveni un oraș liber, deschis. Ar urma demilitarizarea țării sub supravegherea observatorilor O.N.U. În timpul tratatelor de la Geneva, a avut loc și o premieră, Izetbegović s-a întâlnit prima oară la convorbiri directe cu omul pe care-l numea pînă acum „criminal de război” — Karadžić, liderul sîrbilor din Bosnia. Organizația Națională a Sănătății, a avertizat la Zagreb, că odată cu începerea iernii, mii de persoane din Sarajevo sint amenințate să moară de foame. Bosnia rămîne în continuare un amestec

de etnii, care privesc diferite rezolvarea conflictului. Sîrbii vor să-și păstreze cuceririle, musulmanii se consideră nedreptățiți și doresc continuarea războiului pentru recuperarea terenului pierdut. Grea misiune pentru O.N.U. în a găsi o rezolvare.

PARIS — Președintele Bush a discutat cu președintele Mitterrand problema iugoslavă solicitînd sprijin în aplicarea sancțiunilor pentru interdicția zborurilor sîrbești deasupra Bosniei. Aceeași problemă a fost discutată și la Moscova cu președintele Eltin. Mulți comuniști ruși aflați în Parlament fac presiuni asupra lui Eltin, ca în numele prieteniei cu Serbia să facă uz de veto în Consiliul de Securitate al O.N.U., în favoarea Iugoslaviei.

flash

MOSCOVA — Ceea ce părea complicat și tirziu rezolvabil acum două săptămîni, s-a înfăptuit rapid — semnarea tratatului START II de președinții Bush și Eltin. În următorii 10 ani cele două superputeri își vor reduce arsenalele nucleare cu două treimi. „Azi a luat sfîrșit războiul rece. O relație ostilă se transformă într-o relație de prietenie” — a subliniat Bush. Rubrică de Emil PORIMB

SOCIETATEA
COMERCIALA

S.A.
MonDEX

SIBIU
ROMANIA

SIBIU 2400, ROMANIA, str. Riului nr. 34, telefon 092/41 32 70, telex: 69249, fax: 092/41 11 53

S
O
S
E
T
E

DIN FIRE DE BUMBAC ȘI AMESTEC

COPII

DRESURI
ELEGANTE
pentru
FEMEI

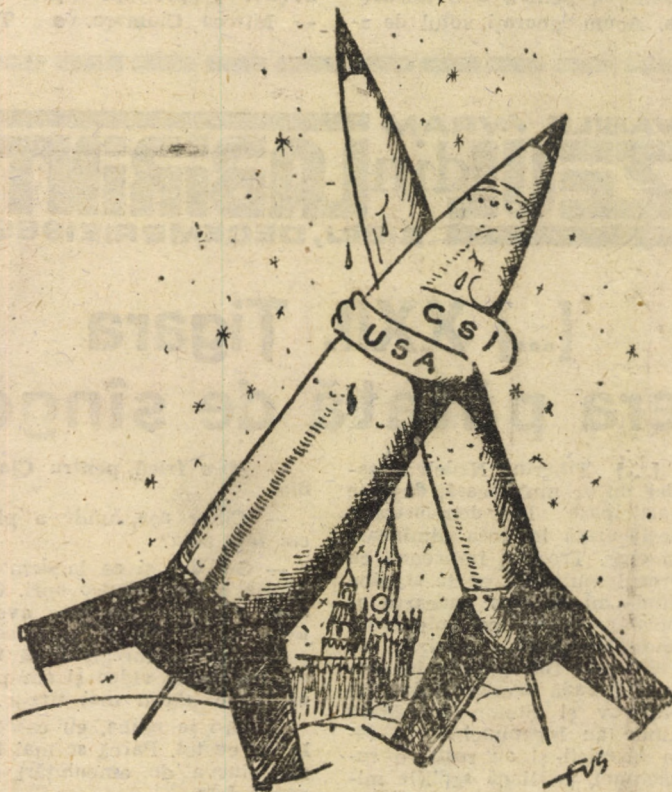

FEMEI

JGERI
BERMUDE

CAMPIOANA CIORAPILOR DIN ROMANIA
„MONDEX” S.A. SIBIU
LA ȘI PENTRU PICIOARELE DUMNEAVOASTRĂ!

PROGRAM

MARTI, 5 ianuarie

7.00 Programul Televiziunii Naționale din Republica Moldova • Telematinal. 10.00 TVR — Iași. 11.00 TVR — Cluj. 12.00 Film serial: Bo-

manza. 13.00 Lumea copiilor. 14.00 Actualități. 14.15 Ora de muzică. 15.00 Preuniversitaria. 15.30 Cursuri de limbi străine (franceză — rusă). 16.00 Conviuții. 17.00 Actualități. 17.05 Medicina pentru toți. 17.35 15. 16. 17. 18. 18.05 Documentar artistic. 18.35 Muzică populară. 19.00 Drumuri în memorie. 19.30 Desene animate. 20.00 Actualități. 20.35 Sport. 20.45 Film serial: DIN VOIA DOMNULUI (7); 21.45 Vis de iarnă. 22.15 Azi în prim-plan. 23.00 Actualități. 23.15 Său prietenii. 23.30 Meridianele dansului.